

ความเป็นมาของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

2.1 ประวัติการดำเนินงานของบริษัทฯ โดยสังเขป

2.1.1 การดำเนินงานของบริษัทฯ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504-09)¹

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีกำเนิดมาจากธนาคารอุตสาหกรรม ที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐบาลเมื่อปี 2495 แต่หลังจากได้ดำเนินงานเพียง 3 ปี ธนาคารดังกล่าวก็ได้ประสบกับปัญหาการเงินทุนประกอบกับรัฐบาลในสมัยนั้นมีความเห็นว่า การส่งเสริมอุตสาหกรรมเอกชนจะดำเนินไปด้วยดีที่สุดคือเมื่อมีสถาบันการเงินเอกชนเป็นผู้ทำเท่านั้น และโดยความช่วยเหลือจากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ (ธนาคารโลก) ทำให้รัฐบาลตกลงให้มีการชำระบัญชีธนาคารอุตสาหกรรม และเปลี่ยนเป็นสถาบันการเงินใหม่ โดยให้เอกชนเป็นเจ้าของ โดยใช้ชื่อว่า "บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย" ซึ่งเดิมคาดว่าจะตั้งสำเร็จในเดือนธันวาคม 2500 แต่เกิดความล่าช้าบางประการจึงจัดตั้งสำเร็จเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2502 และเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 2503 เป็นต้นมา

การจัดตั้งบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้นในปี 2503 นั้นนับเป็นพื้นฐานในการรองรับนโยบายสำคัญทางด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ปรากฏในแผนพัฒนาฉบับที่ 1 ได้อย่างทันท่วงที

¹บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ประวัติการดำเนินงาน
ในรอบ 17 ปี (กรุงเทพมหานคร : [มปท], 2519) หน้า 8 - 31

ในระยะแรกบริษัทฯ มีสำนักงานอยู่ ณ. อาคาร ก. ถนนราชดำเนิน โดยมีทุนเรือนหุ้น 20 ล้านบาท และเป็นเงินกู้ไม่มีดอกเบี้ยจากรัฐบาลอีก 13 ล้านบาท ซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่ได้มาจากการชำระบัญชี ธนาคารอุตสาหกรรมนับตั้งแต่มีการจัดตั้งบริษัทฯ ขึ้นในปี 2503 จนกระทั่งสิ้นสุดช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 1 ในปี 2509 บริษัทฯ มีเงินทุนรวมทั้งสิ้น 225.6 ล้านบาท ซึ่งแบ่งเป็น สินทรัพย์ถาวร (ทุน) 30 ล้านบาท เงินสดสำรอง 8.4 ล้านบาท, และเงินกู้ 187.2 ล้านบาท บริษัทฯ มีการหาเงินทุนด้วยวิธีการต่าง ๆ กันกล่าวคือในปี 2506 ที่ประชุมใหญ่สามัญ มีมติให้เพิ่มทุนเรือนหุ้นจาก 20 ล้านบาทเป็น 100 ล้านบาท และออกหุ้นใหม่อีก 23,900 หุ้น ในปี 2507 ได้มีการขายหุ้นให้กับบริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ (IFC) 4,000 หุ้น และธนาคารอีก 12 แห่ง รวม 7,313 หุ้น, กู้ยืมจากธนาคารโลก 2.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ, กู้จากสถาบันเพื่อการบูรณะแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันนี (KfW) จำนวน 11 ล้านคอยล์มาร์ค และในปี 2509 ได้มีการขายหุ้นเพิ่มอีก 20 ล้านบาท อย่างไรก็ตามการกู้ยืมจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศดังกล่าวยังไม่พอเพียงต่อความต้องการเงินกู้ของลูกค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการเงินกู้ที่เป็นเงินสกุลบาท จึงเป็นผลให้บริษัทต้องกู้ยืมเงินบาทจากรัฐบาลอีกหลายครั้งด้วยกัน กล่าวคือในปี 2508 กู้จากรัฐบาล 30 ล้านบาท, ปี 2509 มีโครงการที่จะกู้รัฐบาลในงบประมาณแผ่นดินปี 2510 อีก 20 ล้านบาท นอกจากนี้รัฐบาลยังได้ทำการแก้ไข พ.ร.บ. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มาตรา 23 ให้เพิ่มวงเงินค้ำประกันเงินกู้ที่บริษัทกู้ยืมจากต่างประเทศ 40 ล้านบาท เป็น 200 ล้านบาทอีกด้วย

ทางการการให้กู้ยืมแก่ลูกค้า นับตั้งแต่เริ่มมีการจัดตั้งบริษัทฯ ขึ้นในปี 2503 จนถึงปี 2509 การให้กู้ยืมมีการเพิ่มขึ้นอย่างเป็นที่น่าพอใจ ถึงแม้ในระยะสองปีแรก การให้กู้ยืมของบริษัทฯ จะมีจำนวนไม่มากนักก็ตาม กล่าวคือ ในปี 2503-04 การให้กู้ยืมของบริษัทฯ มีเพียง 9 ราย รวมเป็นเงิน 13.3 ล้านบาท

แต่หลังจากปี 2505 เป็นต้นมา การอนุมัติเงินกู้ของบริษัท เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว กล่าวคือ มีจำนวน 21.8, 86.6, 48.1, 22.7 และ 103.4 ล้านบาท ใน พ.ศ. 2505-09 ตามลำดับ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การอนุมัติเงินกู้น้อยในระยะเริ่มแรกของการดำเนินงานของบริษัท ก็เนื่องจากการใหญ่โตของบริษัท เป็นการใหญ่โตแบบระยะปานกลางและระยะยาว (5-10 ปี) ซึ่งนับว่าเป็นของใหม่สำหรับประเทศไทยในขณะนั้น ทำให้การพิจารณาอนุมัติเงินกู้อาจเป็นไปอย่างระมัดระวัง ดังจะเห็นได้จากปี 2504-05 มีผู้ขอกู้ยืมทั้งสิ้นถึง 93 ราย แต่บริษัท อนุมัติได้เพียง 9 ราย เท่านั้น

การขยายตัวของเงินกู้อย่างมากในช่วงปี 2505-09 ดังกล่าว ทำให้กิจการของบริษัท เจริญก้าวหน้าขึ้นโดยที่บริษัท จำเป็นต้องย้ายสำนักงานจาก อาคาร ก. ถนนราชดำเนิน มาอยู่ที่ 419 ถนนสีลม เพื่อให้สถานที่พอเพียงต่อการขยายตัวของกิจการ และพนักงานซึ่งเดิมในปี 2503 มีเพียง 18 คน ได้เพิ่มเป็น 51 คน ในปี 2509 นอกจากการเพิ่มขึ้นของพนักงานแล้ว บริษัทฯ ยังได้เน้นถึงคุณภาพของพนักงานด้วย โดยที่บริษัทฯ ได้ทำการส่งพนักงานไปฝึกอบรมความรู้ยังต่างประเทศหลายแห่งในช่วงของแผนพัฒนาฉบับที่หนึ่ง

เมื่อพิจารณาถึงโครงการต่าง ๆ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 1 จะเห็นได้ว่าโครงการที่ได้รับการสนับสนุนมากที่สุดคือ โครงการประเภทอุตสาหกรรมอาหาร กล่าวคือประมาณร้อยละ 20 ของเงินกู้ทั้งหมด หรือประมาณ 43.47 ล้านบาท ส่วนรอง ๆ ลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมบริการ ร้อยละ 15 อุตสาหกรรมโลหะ ร้อยละ 8 อุตสาหกรรมเก็บรักษา ร้อยละ 8 อุตสาหกรรมเคมี ร้อยละ 7 และที่น้อยที่สุดคือ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล ร้อยละ 1¹ การที่บริษัทฯ

¹บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, รายงานประจำปี 2509, (กรุงเทพมหานคร : [มปท] , 2510) หน้า 30

ให้การกู้ยืมแก่อุตสาหกรรมประเภทอาหารสูงสุด นับเป็นสิ่งหนึ่งที่เป็นผลดีต่อการพัฒนาการงานเกษตรกรรม เนื่องจากอุตสาหกรรมประเภทอาหารมีผลเชื่อมโยงต่อการเกษตรกรรมอย่างมาก ถึงแม้อุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนยังคงเป็นอุตสาหกรรมที่มีขนาดไม่ใหญ่นัก แต่นับเป็นรากฐานในการพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ต่อไปในอนาคต

2.1.2 การดำเนินงานของบริษัทฯ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 2¹ (2510-14)

ปี 2510 เป็นปีแรกของการเริ่มต้นแผนพัฒนาฉบับที่ 2 และเป็นปีที่สองที่บริษัทฯ สามารถปล่อยเงินกู้ได้มากกว่ารายด้านบาท นับตั้งแต่มีการจัดตั้งบริษัทฯ ขึ้น อย่างไรก็ตาม การอนุมัติเงินกู้ในช่วงแผนพัฒนาช่วงที่สามนี้ มีการเคลื่อนไหวขึ้นลงอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2511 การอนุมัติเงินกู้ลดลงจาก 19.4 ล้านบาท ในปี 2510 เหลือเพียง 72.9 ล้านบาท และในปี 2513 ก็ลดลงจากปี 2512 ซึ่งอนุมัติสูงถึง 149.2 ล้านบาท เหลือเพียง 79.8 ล้านบาท สาเหตุสำคัญที่ทำให้การอนุมัติเงินกู้มีการเคลื่อนไหวอย่างไม่แน่นอนในช่วงเวลาดังกล่าวก็คือ ปัญหาการขาดแคลนเงินที่จะนำไปให้ลูกค้าประเภทเงินสกุลบาท (เงินที่จะนำไปให้ลูกค้ามี 2 ประเภทคือ เงินสกุลบาท และเงินตราต่างประเทศ) ถึงแม้ว่าทางบริษัทฯ จะพยายามอย่างยิ่งที่จะทำการแก้ปัญหาขาดแคลน โดยการกู้ยืมจากสถาบันการเงินต่าง ๆ และรัฐบาล เช่น ปี 2511 ได้มีการออกหุ้นกู้ 2 วงกรรวม 80 ล้านบาท ปี 2513 ได้ออกหุ้นเพิ่มอีก 50 ล้านบาท เป็นต้น

¹บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ประวัติดำเนินงานในรอบ 17 ปี, (กรุงเทพมหานคร : [มพท.] , 2519) หน้า 31 - 35

ทางการเงินทุนสกุลต่างประเทศนั้น ถึงแม้จะไม่มีปัญหาการขาดแคลน แต่มีความต้องการไม่น้อยไปกว่าเงินทุนสกุลบาท ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการเงินจากบริษัทฯ เป็นการกู้เพื่อการลงทุน จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งเครื่องจักรเครื่องมือส่วนใหญ่จำเป็นต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ และต้องชำระค่าเครื่องจักรเครื่องมือเหล่านั้นเป็นเงินตราต่างประเทศ ดังนั้นเพื่อให้เงินทุนที่เป็นเงินตราต่างประเทศพอเพียงต่อความต้องการ บริษัทฯ จึงทำการกู้ยืมจากสถาบันการเงินระหว่างประเทศหลายแห่งด้วยกัน กล่าวคือ ในปี 2511 ทำการกู้จากธนาคารพัฒนาเอเชีย 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และได้รับความช่วยเหลือจากองค์การพัฒนาระหว่างประเทศ (AID) อีก 175,000 เหรียญสหรัฐ ในปี 2513 ทำการกู้ยืมเงินจากธนาคารพัฒนาเอเชียอีก 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลเป็นเงินเยนพิเศษ จำนวน 3,600 ล้านเยน ในปี 2514 ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลเคนมารค์ใหญ่ผ่านโครงการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นเงิน 6.5 ล้านโครเนอร์เคนมารค์

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งในช่วงของแผนพัฒนาฉบับที่ 2 คือปัญหาการค้างชำระเงินกู้ของลูกคา ดังนั้นในปี 2514 บริษัทฯจึงได้จัดตั้งอนุกรรมการพิจารณาเงินกู้อ้างชำระ ซึ่งมีผลทำให้ เงินกู้อ้างชำระซึ่งมียอด ณ วันที่ 31 พ.ย. 2513 33 ราย จำนวน 35.8 ล้านบาท ลดเหลือ 19 ราย จำนวน 21.9 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธ.ค. 2514 อย่างไรก็ตามในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา บริษัทฯ มีหนี้สูญจริง ๆ เพียง 0.454 ล้านบาทเท่านั้น

การดำเนินงานของบริษัทฯ ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 2 ทำให้บริษัทต้องเพิ่มพนักงานจาก 40 คนในปี 2509 มาเป็น 51, 73, 71, 72, 93 คน ในปี 2510 ถึง 2514 ตามลำดับ และเมื่อเทียบการให้กู้ยืมของบริษัทฯ ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 2 กับเป้าหมายแล้ว จะเห็นว่าบริษัทฯ ให้กู้ยืมเฉลี่ยปีละ 101.2 ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายถึง

21 ล้านบาท และในปี 2514 ยังอนุมัติเงินกู้สูงถึง 249.1 ล้านบาทอีกด้วย จาก การขยายตัวของกิจการบริษัทฯ ทำให้รัฐบาลมีความสนใจบทบาทของบริษัทฯ เพิ่มขึ้นจึงเห็นได้จาก รัฐบาลได้ออกกฎหมายสนับสนุนกิจการด้วยกันหลายฉบับ กล่าว คือในปี 2510 ได้ตรา พ.ร.บ. บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ขยายวงเงินค้ำประกันจากแหล่งเงินกู้ใด ๆ ในต่างประเทศ จาก 200 ล้านบาท เป็น 500 ล้านบาท และยังให้กระทรวงการคลัง ค้ำประกันเงินที่บริษัทฯ กู้จาก สถาบันการเงินอื่น ๆ ได้ถึง 4 เท่าของเงินกองทุนอีกด้วย ในปี 2514 รัฐบาล อนุมัติให้บริษัทฯ นำตัวสัญญาใช้เงินของลูกคาไปขายลดกับธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้เป็นทุนหมุนเวียนควบคู่ไปกับการกู้เพื่อการลงทุนของลูกคา นอกจากนี้ทาง ศึกษารววางแผนพัฒนาประเทศ บริษัทฯ ยังได้รับเชิญให้ส่งตัวแทนเข้าร่วมในการ วางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมในแผนพัฒนาฉบับที่ 3 และร่วมมือกับคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรมภายในประเทศ ซึ่งเป็นผลให้แผนพัฒนาฉบับที่ 3 ได้กำหนดหน้าที่ของบริษัทฯ ไว้อย่างชัดเจนหลายประการ เช่น มีเป้าหมายให้ บริษัทฯ ปลอยเงินกู้แก่อุตสาหกรรมเฉลี่ยปีละ 340 ล้านบาท เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงผลกระทบของโครงการที่ได้รับการสนับสนุน จากบริษัทฯ แล้ว สิ่งที่น่าจะเป็นปัญหามากที่สุดก็คือ ปัญหาการรวมตัวของ โครงการที่ได้รับเงินกู้ที่อยู่แต่เฉพาะภาคกลาง กล่าวคือ การปลอยเงินกู้ของ บริษัทฯ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 2 ให้แก่โครงการที่อยู่ในภาคกลางสูงขึ้น 85.51% ของจำนวนเงินกู้อนุมัติทั้งหมด ปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง และสมควรที่จะให้รัฐบาลพยายามสร้างความสะดวกสบายในภูมิภาคอื่น ๆ เพื่อเป็นแรง จูงใจให้เกิดการลงทุน นอกเหนือไปจากหน้าที่ของบริษัทฯ ที่พยายามกระทำอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากการรวมตัวแต่เฉพาะภาคกลางของโครงการที่ได้รับเงินกู้ดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาที่ตามมามากมาย กล่าวคือ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษในท้องถิ่นที่เป็น แหล่งอุตสาหกรรม ปัญหาความแตกต่างกันทางค่านายได้ของประชากรในแต่ละ

ภาคตลอดจนปัญหาการอพยพของประชากรเข้ามาสู่ภาคที่มีอุตสาหกรรมหนาแน่น
อีกด้วย

2.1.3 การดำเนินงานของบริษัทฯ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 3 (2515-19)¹

ปี 2515 เป็นปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่ 3 และนับเป็นปีแรกที่
ยอดเงินกู้ที่อนุมัติทั้งสิ้นของบริษัทฯ เกินกว่าพันล้านบาท ในด้านเงินกู้ที่อนุมัติในแ
ละปีในช่วงนี้มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจาก 249.1 ล้านบาท ในปี 2515 มาเป็น
270.7, 274.9, 739.2 และ 793.4 ล้านบาท ในปี 2516 ถึง 2518 ตาม
ลำดับ การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของการอนุมัติเงินกู้ดังกล่าว ทำให้บริษัทฯ ต้อง
พยายามอย่างยิ่งที่จะหาเงินทุนจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ
ให้พอเพียงต่อความต้องการเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น

ในทางด้านเงินทุนสกุลบาท บริษัทฯ ได้ทำการออกหุ้นกู้เพิ่ม
อีก 2 ครั้ง คือ 50 ล้านบาทในปี 2516 และ 400 ล้านบาทในปี 2517 นอก
จากนั้นยังได้กู้ยืมจากรัฐบาลอีกจำนวน 116 ล้านบาท และได้เครดิตระยะยาวจาก
ธนาคารแห่งประเทศไทย จำนวน 200 ล้านบาทในปี 2517 อีกด้วย ส่วนเงินทุน
ที่เป็นเงินตราต่างประเทศในปี 2516 บริษัทฯ ได้ทำการกู้ยืมจากสถาบันการเงิน
ต่าง ๆ รวม 870 ล้านบาท ซึ่งได้แก่ สถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะแห่งสาธารณรัฐ
เยอรมัน (KfW) 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ, กระทรวงการคลังใหญ่เป็นเงินเยนพิเศษ
602 ล้านเยน และธนาคารเอ็กซ์พอร์ต-อิมพอร์ต แห่งประเทศญี่ปุ่น จำนวน
10,000 ล้านเยน, ในปี 2517 ได้กู้ยืมจากธนาคารเอ็กซ์พอร์ตแห่งญี่ปุ่นอีกจำนวน
10,000 ล้านเยน และธนาคารโลกอีก 12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ, ในปี 2518 ได้มี

¹เรื่องเดียวกัน, หน้า 51-71.

การกู้ยืมจากสถาบันสินเชื่อเพื่อการบูรณะแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน 15 ล้าน
 ดอลลาร์ และธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียอีก 20 ล้านบาท

การที่บริษัทฯ สามารถกู้เงินจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย
 นั้น ก็เนื่องมาจากการสนับสนุนของรัฐบาล โดยที่รัฐบาลได้ทำการแก้ไขพระราชบัญญัติ
 บริษัทฯ เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้รัฐบาลมีอำนาจกำกับเงินกู้เพิ่ม
 จาก 500 ล้านบาท หรือ 4 เท่าของเงินกองทุน เป็น 12 เท่าของเงินกองทุนของ
 บริษัทฯ นอกจากนั้นรัฐบาลได้แสดงออกถึงการสนับสนุนกิจการของบริษัทฯ อีก
 หลายประการด้วยกัน เช่น ได้ออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 233 กำหนดให้มีการ
 จัดตั้งคณะกรรมการบริหารขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน และไม่เกิน 5 คน ให้มี
 หน้าที่พิจารณาอนุมัติเงินกู้ตามโครงการขนาดกลางที่มีวงเงินกู้ไม่เกินร้อยละ 5
 ของเงินกองทุนของบริษัทฯ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการอนุมัติเงินกู้ และที่
 สำคัญอย่างยิ่งคือ กระทรวงการคลังได้ช่วยขจัดปัญหาที่สำคัญของบริษัทฯ อันได้แก่
 ปัญหาความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่าง
 ประเทศ ซึ่งแต่เดิมลูกค้าของบริษัทฯ เป็นผู้รับภาระความเสี่ยง แต่ในปี 2517
 กระทรวงการคลังได้ยอมเป็นผู้รับภาระ โดยเป็นผู้กำกับความเสี่ยงที่เกิดจาก
 อัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวเพื่อไม่ให้อุปสงค์ของบริษัทฯ ต้องเป็นผู้รับภาระอีกต่อไป
 บริษัทฯ ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา
 ฉบับที่ 3 และเพื่อเป็นการกระจายเงินทุนไปยังภูมิภาคต่าง ๆ บริษัทฯ จึงได้
 จัดตั้งสาขาในต่างจังหวัดขึ้นที่จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดแรก และยังมีโครงการที่
 จะจัดตั้งในจังหวัดอื่น ๆ อีก นอกจากนั้นบริษัทฯ ยังได้สนับสนุนนโยบายด้านการ
 พัฒนาตลาดเงินทุนภายในประเทศอีกด้วย โดยทำการจัดตั้งบริษัทกองทุนรวมจำกัด
 ขึ้นในวันที่ 14 มีนาคม 2518 เพื่อเป็นการระดมเงินออมของประชาชนทั่วไป
 และนำไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ซึ่งบริษัทกองทุนรวม จำกัด
 ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ประกอบกิจการได้ เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม
 2518 ส่วนทางด้านการศึกษาให้กู้ยืมในโครงการต่าง ๆ บริษัทฯ มีนโยบายที่จะ

พยายามให้กู้ยืม แก่อุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจมากที่สุด เช่น อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มภายในประเทศสูง อันได้แก่อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงาน และวัตถุดิบในประเทศให้เป็นประโยชน์รวมทั้งอุตสาหกรรมทดแทนสินค้าเข้าที่สำคัญ จากการดำเนินงานของบริษัทฯ ในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 3 ปรากฏว่า มีโครงการ ที่อนุมัติจำนวนทั้งสิ้น 181 โครงการ ซึ่งสามารถก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ รวม 4,228 ล้านบาท การจ้างงาน สูงถึง 41,000 คน การสงวนเงินตรา ต่างประเทศ 17,479 ล้านบาท และก่อให้เกิดรายได้ของรัฐบาล (ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล) รวม 487 ล้านบาท การให้กู้ยืมในช่วงเวลาดังกล่าวคิดเป็นเงินรวมทั้งสิ้น 2,692 ล้านบาท หรือเฉลี่ยปีละ 534 ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายในแผนพัฒนา ฉบับที่ 3 ถึงปีละ 194 ล้านบาท หรือร้อยละ 57 ของเป้าหมายที่วางไว้"¹

ส่วนทางการส่งเสริมการกระจายเงินทุนไปยังภูมิภาคต่าง ๆ นั้น เมื่อพิจารณาจากเงินกู้ที่อนุมัติในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 3 นับว่ามีแนวโน้มดีขึ้นจาก ช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 2 บาง ถึงแม้ในช่วง 2 ปีแรกของแผนพัฒนาฉบับที่ 3 การอนุมัติเงินกู้ในภาคต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากภาคกลาง จะมีแนวโน้มลดลงก็ตาม แต่ในระยะ 3 ปีหลัง มีการเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งปี 2519 ดังตารางข้างล่าง

	<u>2515</u>	<u>2516</u>	<u>2517</u>	<u>2518</u>	<u>2519</u>
<u>ภาคกลาง</u>	91.3	96.95	85.53	83.17	61.48
<u>ภาคอื่น ๆ</u>	8.7	3.05	14.47	16.83	38.52

ที่มา : รายงานประจำปี 2519 บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 73-78.

2.2 วิธีการให้กู้ยืมของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย¹

กิจการที่อยู่ในข่ายใหญ่

ผู้มีสิทธิได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากบริษัท จะต้องมึลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. เป็นผู้ที่มีโครงการจะดำเนินกิจการอุตสาหกรรมในประเทศไทย
2. เป็นผู้ที่กำลังดำเนินกิจการอุตสาหกรรมในประเทศไทย ที่ต้องการขยายหรือปรับปรุงกิจการ
3. เป็นกิจการอุตสาหกรรมทั้งของไทยและต่างประเทศ หรือกิจการร่วมระหว่างผู้ลงทุนชาวไทยกับชาวต่างประเทศราบใดที่กิจการอุตสาหกรรมนั้นดำเนินการอยู่ในประเทศไทย

อนึ่ง บริษัทฯ จะไม่รับพิจารณาเงินกู้ของกิจการอุตสาหกรรมที่มีรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาลถือหุ้นเกินกว่าหนึ่งในสามของทุนเรือนหุ้น

ประเภทอุตสาหกรรมที่มีสิทธิกู้ยืม

1. อุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer good industries) ที่แปรรูปวัตถุดิบต่าง ๆ เช่น แร่ธาตุ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ โดยผ่านกรรมวิธีทางจักรกลหรือทางเคมี เช่น ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป, เส้นใย, ปั่นทอ, เฟอร์นิเจอร์ และเครื่องตกแต่ง ฯลฯ
2. อุตสาหกรรมสินค้าชั้นกลาง (Intermediate good industries) เช่น ผลิตภัณฑ์ไม้, เคมี และผลิตภัณฑ์เคมี, ผลิตภัณฑ์สีนแร่ อโลหะ ผลิตภัณฑ์จากน้ำมันปิโตรเลียม แก๊ส ฯลฯ

¹บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, แนะนำใหญ่เพื่อการอุตสาหกรรม (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บุญสินธุ์ จำกัด, 2520) หน้า 1-20.

3. อุตสาหกรรมสินค้าประเภททุน (Capital Goods Industries) เช่น ผลิตภัณฑ์โลหะ อุปกรณ์การขนส่ง เครื่องจักรกล อุปกรณ์การไฟฟ้า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ

4. อุตสาหกรรมเหมืองแร่ (Mining Industries)

5. อุตสาหกรรมอื่น ๆ (Miscellaneous Industries) เช่น การบริการ การประมง ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม การขนส่ง ฯลฯ

อนึ่งมีอุตสาหกรรมบางประเภทที่ทางบริษัทฯ เห็นว่าเกิดการอึดตัวทางคานอุปทาน ดังนั้นทางบริษัท จึงทำการระงับพิจารณาเงินกู้ไว้ชั่วคราว เช่น ในขณะนั้น (15 พ.ค. 21) มีอุตสาหกรรมที่ระงับพิจารณาเงินกู้ ดังนี้คือ

1. โรงแรม
2. โรงงานผลิตยา
3. โรงเลื่อยไม้
4. โรงน้ำแข็งเพื่อการบริโภค
5. โรงสีข้าว
6. โรงงานทอกระสอบ
7. โรงงานน้ำอัดลม
8. โรงงานน้ำตาลยกเว้นน้ำตาลทรายบริสุทธิ์
9. โรงงานย่อยหิน
10. โรงงานมันสำปะหลัง
11. โรงงานพื้นปาเก้และโมเสค
12. โรงงานอิฐแผ่นและอิฐบล็อก
13. โรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้
14. โรงงานประกอบรถยนต์
15. โรงงานหลอดคอกยาง

006630

16. โรงงานปลาปน
๑7. โรงงานสกัดน้ำมันมันต์
18. กิจการเลี้ยงโคเนื้อ
19. อุตสาหกรรมห้องเย็น ในกรุงเทพมหานคร
20. โรงงานอบไม้ในกรุงเทพมหานคร

วงเงินที่จะอนุมัติให้กู้

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีการไถ่กู้ยืมทั้งเงินบาทและเงินตราต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในกรณีต้องใช้เงินตราต่างประเทศ เพื่อซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ต่าง ๆ การกู้เงินตราต่างประเทศนี้ ผู้ขอกู้จะได้รับการค้ำประกันความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน โดยที่ผู้ขอกู้จะชำระหนี้ในอัตราแลกเปลี่ยนที่ตกลงกันไว้กับบริษัท ไม่ว่าอัตราแลกเปลี่ยนจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

ในค่านวงเงินกู้ยืมจะคงไม่ต่ำกว่า 1,000,000 บาท และอย่างสูงไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินกองทุนของบริษัท

อัตราดอกเบี้ยและการชำระดอกเบี้ย

อัตราดอกเบี้ย อาจเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะการเงินทั่วไป และตามประเภทของอุตสาหกรรม สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินตราต่างประเทศนั้น บริษัทมีสัญญาค้ำประกันความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนกับกระทรวงการคลัง เป็นการช่วยให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม่ต้องพะวงถึงอัตราแลกเปลี่ยน เมื่อครบกำหนดการชำระคืนแต่ละงวด

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของบริษัท เป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้ทำสัญญาเงินกู้ไว้กับบริษัทในอัตราดอกเบี้ยใด บริษัทก็จะใช้อัตราดอกเบี้ยนั้นในการคำนวณดอกเบี้ยกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม จนกว่าจะผ่อนชำระ

เงินต้นที่นำไปจนหมด แม้ว่าในระยะเวลาดังกล่าวอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของบริษัทจะมีการเปลี่ยนแปลง

โดยทั่วไปอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของบริษัทจะคิดในอัตรากำหนดนี้ คือ คิดอัตราดอกเบี้ยเท่ากันทั้งเงินบาทและเงินตราต่างประเทศ

- โครงการอุตสาหกรรมเกษตร	ร้อยละ	11	ต่อปี
- โครงการที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม	ร้อยละ	11	ต่อปี
- โครงการที่อยู่ต่างจังหวัด (นอกเหนือจาก 5 จังหวัดในภาคกลาง)	ร้อยละ	11	ต่อปี
- โครงการอื่น ๆ	ร้อยละ	12	ต่อปี

การชำระดอกเบี้ย บริษัทฯ กำหนดให้มีการชำระดอกเบี้ยทุก 3 เดือน นับแต่วันเบิกเงินกู้ครั้งแรก และชำระเฉพาะดอกเบี้ยของวงเงินกู้ที่ได้เบิกไปแล้วเท่านั้น

ระยะเวลาการกู้ และการผ่อนชำระเงินกู้

บริษัทฯ กำหนดระยะเวลาในการกู้เงินโดยพิจารณาผลตอบแทนของกิจการเป็นเกณฑ์ ซึ่งอาจเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปถึงประมาณ 15 ปี โดยมีระยะปลอดการชำระเงินต้นตามสมควรแก่กิจการแต่ละโรงงาน

การผ่อนชำระเงินกู้ บัญชีจำเป็นต้องผ่อนชำระเงินต้นคืนเป็นงวดทุก ๆ ครั้งปี หรือหนึ่งปี ตามแต่ประเภทและสภาพของกิจการ ส่วนค่านจำนวนเงินที่จะชำระคืนแต่ละงวดนั้น จะพิจารณาจากฐานะการเงินของกิจการ และการประเมินผลกำไรที่บริษัทได้คาดคะเนไว้ในรายงานการประเมินโครงการ

หลักประกันเงินกู้

ในกรณีทั่ว ๆ ไป บริษัทฯ จะพิจารณาหลักทรัพย์ที่จะใช้เป็นหลักประกันเงินกู้ดังต่อไปนี้

1. ที่ดินตั้งโรงงาน
2. อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างของกิจการ
3. เครื่องจักร อุปกรณ์การผลิตของกิจการ ที่ได้จดทะเบียนตาม

พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. 2514

4. ที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ
5. หนังสือค้ำประกันของธนาคารที่บริษัทฯ เห็นชอบ

การยื่นคำร้องขอ

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ประสงค์จะกู้เงินจากบริษัท จะต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่บริษัทฯ ด้วยตนเองที่ส่วนพิจารณาคำขอกู้ บริษัทฯ ไม่รับผิดชอบค้ำประกัน และผู้ยื่นคำร้องขอเงินไม่คงเสียค่าป่วงการใด ๆ ทั้งสิ้น

การพิจารณาให้เงินกู้

หลังจากที่บริษัทได้พิจารณาในขั้นต้นว่า คำร้องขอเงินรายใดอยู่ในข่ายที่บริษัทฯ ให้เงินกู้ได้ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการของบริษัทฯ จะช่วยทำการศึกษาโครงการอุตสาหกรรมนั้นโดยละเอียด เพื่อให้การวางแผนโครงการเป็นไปอย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักวิชาทั้งทางด้านเทคนิคการผลิต การเงิน การจัดการและการเศรษฐกิจ แนววิธีการพิจารณาจำแนกออกเป็นลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

ก. การศึกษาค้นตลาด เป็นการวิเคราะห์สภาพของอุตสาหกรรมประเภทนั้น ๆ เพื่อพิจารณา ความต้องการหรืออุปสงค์ของผลิตภัณฑ์ในอดีตและอนาคต วิเคราะห์ผลิตภัณฑ์และอุปทาน ผลผลิตในประเทศ และที่สั่งจากต่างประเทศ ระบบการตั้งราคา ระบบการตลาด และจำหน่ายสินค้า วิธีการส่งเสริมการขาย และวิธีขาย

ข. การศึกษาคำนวณวิศวกรรม เป็นการวิเคราะห์ทางเทคนิค เพื่อความสมบูรณ์ของขบวนการผลิต เช่น การพิจารณาที่ตั้งโรงงาน ความเหมาะสมของอาคารโรงงาน แขนงโรงงาน การเลือกใช้เครื่องจักรและการติดตั้งกรรมวิธีการผลิตและการคำนวณต้นทุนการผลิต

ค. เป็นการวิเคราะห์สถานะการเงิน และวางแผนการเงินให้แก่โครงการ เช่น การวิเคราะห์สถานะการเงินของบริษัท การคาดคะเนทางการเงิน การวิเคราะห์ปริมาณการผลิตและผลกำไร การจัดการเงินสดและเงินทุนหมุนเวียน

ง. คำนวณกฎหมาย การทำสัญญาและพิธีการเกี่ยวกับพันธะต่างๆ ทางกฎหมาย

การวิเคราะห์โครงการดังกล่าวข้างต้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ขอกู้ แม้ว่าผู้ขอกู้จะได้ศึกษาโครงการมาก่อนแล้ว เพราะเป็นการช่วยตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าการวางแผนโครงการของผู้ขอกู้ ปราศจากข้อบกพร่องใด ๆ ซึ่งในการนี้ เจ้าหน้าที่บริษัทฯ จะพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ พร้อมกับไปสำรวจที่ตั้งโรงงานหรือตัวโรงงาน

เมื่อได้ข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการแล้ว เจ้าหน้าที่ก็จะวิเคราะห์โครงการและรายงานเสนอคณะกรรมการบริษัทฯ พิจารณานุมัติให้เงินกู้ต่อไป ซึ่งจะมีการประชุมคณะกรรมการบริษัทฯ เป็นประจำทุกเดือน

การทำข้อตกลงและสัญญาเงินกู้

เมื่อคณะกรรมการบริษัทฯ ได้อนุมัติโครงการขอเงินกู้แล้ว บริษัทฯ จะมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอกู้มาทำสัญญาต่าง ๆ ดังนี้ :-

- การกู้เงิน
1. สัญญาว่าด้วยการกู้เงิน
 2. สัญญาเงินซึ่งจะกระทำทุกครั้งที่มีการเบิกเงินกู้ ตามสัญญาว่าด้วยการกู้เงิน
 3. สัญญาจำนองหลักประกัน
 4. สัญญาค้ำประกัน (ในกรณีที่มีการค้ำประกัน)

การปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของบริษัทฯ

ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้กู้เงินจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของบริษัทฯ ดังกล่าวคือ :-

1. จะต้องดำเนินการและใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ทำไว้กับบริษัทฯ
2. การเบิกเงินกู้จะกระทำได้อต่อเมื่อ ผู้ขอกู้ต้องจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว โดยมีเอกสารหรือหลักฐานมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่บริษัทฯ
3. ผู้ขอกู้จะต้องบำรุงรักษา อาคารโรงงาน เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่จัดซื้อ หรือสร้างขึ้นโดยใช้เงินกู้จากบริษัทฯ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลาที่สัญญาเงินยังไม่สิ้นสุด เว้นแต่จะเป็นการชำรุดหรือเสื่อมตามสภาพ
4. บริษัทฯ จะส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ขอกู้ และให้คำแนะนำทางวิชาการ แก่ผู้ขอกู้เป็นครั้งคราวตามความจำเป็น โดยไม่ก้าวกายไปถึงการดำเนินงานของผู้ขอกู้
5. เครื่องจักรและอุปกรณ์ตลอดจนอาคารโรงงานตามข้อ 3. จะต้องมีการประกันอัคร์ค้ำ (กับบริษัทประกันภัยที่บริษัทฯ เห็นชอบโดยผู้กู้เป็นผู้ออกเงินค้ำประกันภัย)